

Annikki Liukkonen

-Isä vei, isä teki.

Isän mainitsee Annikki Liukkonen ensimmäiseksi, kun häneltä kysyy liikuntaharrastusten alkamisesta.

Tammikuussa 1936 syntynyt Annikki on Kuopion ydinkeskustan tyttöjä ja perheensä ainoa lapsi. Isä vei hänet kesäisin uimaan muun muassa Siikaniemeen ja Leipäniemeen. Talvella hän pani pienen Annikin jalkaan pikaluistimet – jos ei nyt vielä luistelua, niin ainakin luistimilla seisomista varten.

Annikki kertoo saaneensa luistimia ja muita välineitä hyvin. Ensimmäiset, sota-aikaan saadut hokkarit olivat isän itse tekemät. Kenkäosan isä leikkeli saappaan varsista, terät hän sai jostain hankituksi valmiina. Annikin olisi tehnyt mieli kenkiin kiinnitettäviä nurmeksia, mutta niitä isä ei ostanut kenkien säästämiseksi. Joskus Annikki sai kuitenkin lainata kavereiden nurmeksia. Lähin luistinrata oli yhteiskoulun kentällä. Siellä oli myös koppi, jossa luistimet voitiin laittaa jalkaan.

Ensimmäisissä ostohokkareissa oli vielä piikit kärjessä, vasta seuraavissa kärki oli sileä kuten kiekkoilijoiden hokkareissa.

Annikki kävi oppikoulun tyttölyseossa. Tipola-aikaankin luistelu oli yksi harrastuksista. Linurilla oltiin ajosilla, jossa ensin yksi yritti luistella jonkun muun porukasta kiinni. Sen jälkeen ajajia oli kaksi, ja kiinnisaadut siirtyivät aina ajajien joukkoon.

Vastoin sääntöjä luisteltiin välillä myös pikaluisteluradalla. Ainoastaan vahtimestarin kopin kohdalla siirryttiin muina miehinä keskemälle.

Luistelu säilyi Annikin lajien joukossa vielä työelämässä. Jyväskylässä kansakoulunopettajaksi vuosina -58-60 kouluttautunut Annikki luisteli aina oppilaiden mukana. Tosin ensin piti sitoa kymmenien luistimien nauhat, ennen kuin itse pääsi luistimille.

Hiihtoa ja huimaa mäenlaskua

Annikin lapsuudessa pääsi hyvin hiihtämään ihan Kuopion keskustan tuntumassa, Taivaanpankolla, Kirkkokadun päässä ja kasarmin takana. Sukset olivat alusta asti

ostosukset. - Toisin kuin muut, niitä en saanut poikki millään, Annikki naurahtaa. Annikin ”hiihtoura” jatkui kymmeniä vuosia ja siihen sisältyi pisimmillään 50 kilometrin laturetkiä.

Nykyisessä Kuopiossa Annikin ja kavereiden mäenlaskuharrastukset olisivat hengenvaarallisia. Mahakelkoilla vauhtia riitti Mölymäeltä monta kadunväliä nykyisen musiikkikeskuksen nurkille Haapaniemenkadulle asti. Puijolle johtavalla tiellä puolestaan liitettiin monta potkuria junaksi ja laskettiin viimeinen mäki alas. - Onnellaan mäntiin, Annikki kuittaa.

Uintimestari

Uinti on ollut Annikille menestyksekkäs laji. Alkuun taitoa oppi isän mukana luonnonrannoilla ja Väinölänniemen uimalassa. Uimakandidaatin kokeet Annikki suoritti 9-vuotiaana ja uimamaisterin arvon hän sai 10-vuotiaana. Uimakoulussa opettajana oli rintauinnin suomenmestari.

Lukumattomien altaanvälien uinneista tuloksena Annikilla on muun muassa lukuisia piirinmestaruuksia, useita akateemisia mestaruuksia opiskeluajalta sekä pari opettajien Suomen mestaruutta.

Kilpaa Annikki ei ole uinut enää opettajien mestaruuksien jälkeen, mutta vielä nykyäänkin hän pulahtaa altaaseen vesijuoksemaan. Harrastusta helpottaa, että kotitalossa Myhkyrinkadulla on uima-allas.

Aina reipas

Annikki liittyi Kuopion Reippaan Naisvoimistelijoiden jäseneksi 9-vuotiaana vuonna 1945. Siis yli 70 vuotta sitten! Satuliikuntaryhmä kokoontui Raittiustalolla, puutalossa nykyisellä paikalla. Ryhmän valmistelemassa esityksissä oli tietenkin erilaisia rooleja. Annikki muistaa olleensa muun muassa siili. Oppikouluaikaan hän asettui sinisessä voimistelupuvussa riviin ainakin koululla ja Namikalla.

Koululaisena Annikki pelasi Reippaan Naisvoimistelijoissa myös lentopalloa, opiskelijana Jyväskylässä koripalloa. Koripalloporukka voitti jopa akateemisen mestaruuden. – Yhdellä pisteellä, muistaa Annikki vieläkin.

Innosta liikuntaan kertoo sekin, että Hiltulanlahden koulun nuori opettaja asui kyllä koululla, mutta yöpyi siellä korkeintaan kolme yötä viikossa. Piti näet päästä kaikille

mahdollisille voimistelutunneille kaupunkiin, jolloin hän joutui yöpymään vanhempien luona.

Annikki on kouluttautunut vuosien mittaan monipuolisesti myös ohjaamaan muita. Jo työaikoinaan hän piti tunteja. Annikki sanoo tykänneensä aina tanssillisesta voimistelusta, mutta lisäksi hän toi ohjelmaan 80-luvulta alkaen esimerkiksi jytäjumppaa ja aerobikkia. Senioritanssia hän ohjasi yhteensä 20 vuotta, vuoden 2016 kevääseen asti. Killan omia jumppia Annikki ohjasi niinikään vielä kahdeksankymppisenä.

Kiltaan Annikki tuli vuonna 1997. Nykyään hän on kiltamuori eli killan kulttuurin ja perinnön välittäjä. Omia liikuntaharrastuksia muorilla ovat vielä tuolijumppa, kävely ja vesijuoksu.

Niin että mikä se liikunnan merkitys on muorille kaiken kaikkiaan ollut? Vastaaja vitsailee: - Toinen ammatti melkein, sitteeks oon pitäny koulua.

6.11.2018 Kaija Kervinen